

LEESWIJZER

Je kunt dit boekje op allerlei manieren lezen. Bijvoorbeeld als een wedstrijd wie het snelst van bladzijde 1 bij de laatste bladzijde komt. Maar daarvoor kun je beter een telefoonboek gebruiken. Je kunt het ook lezen als een detective. Dat lijkt me al iets beter. Jouw doop is spannender dan je misschien denkt. Nog een andere mogelijkheid is om het te lezen als een studieboek over, laten we zeggen, groei naar volwassenheid. Dan kun je zomaar geraakt worden, want het kan over jezelf gaan. Je leest nóg wijzer als je de verschillende hoofdstukken bestudeert, omdat elke bladzijde écht over jou gaat. Dus de beste manier van lezen is het boek te gebruiken als een soort mix van studieboek en detective. De studievragen bij elk hoofdstuk helpen je hierbij.

Misschien wil je ook weten met welk doel ik dit boekje geschreven heb. Het antwoord kan ik je geven in twee woorden: *verwondering wekken*. Het tegenovergestelde is *vanzelfsprekendheid*. Daarbij sterft al het mooie langzaam maar zeker af. Als je vandaag de liefde van je vriend of vriendin vanzelfsprekend gaat vinden, is morgen de glans eraf, en ook je dankbaarheid voor hem of haar. Een maand later is je verkering uit.

Misschien wil je ook weten met welk doel ik dit boekje geschreven heb. Het antwoord kan ik je geven in twee woorden: *verwondering wekken*. Het tegenovergestelde is *vanzelfsprekendheid*.

Naar de Here God toe is dat gevaar er ook. Al toen je geboren werd heeft God jou zijn liefde verklaard, inclusief de onvoorwaardelijke belofte van vergeving en eeuwig

leven door het offer van Jezus. Toen jij gedoopt werd is Gods handtekening daaronder gezet. Sinds die dag draag jij zijn 'watermerk'. Wie dat vanzelfsprekend gaat vinden raakt het mooie ervan kwijt en ook de dankbaarheid tot God en de liefde tot Jezus. Met het grote gevaar dat we ooit gaan denken God Zelf ook wel te kunnen missen. Dat zou pas zonde zijn! Daarom hoop ik dat God dit boekje zegent door nieuwe verwondering te wekken over wie Hij is en wat Hij jou heeft toegezegd bij je doop. Als dit boekje zo 'werkt' komt daarmee een eerlijke vraag die bij sommige jongeren leeft, voor een groot deel of helemaal vervallen. Ik bedoel de vraag of je om echt gehoorzaam te zijn aan Jezus' opdracht, je eigenlijk niet als gelovige moet laten dopen. Maar dan zit je al in hoofdstuk 6. Begin maar gewoon bij het begin.

Wat bij boekjes soms gebeurt is bij je doop gelukkig nooit nodig: nog een keer. Bij boeken heet dat een volgende druk. Bij je doop hoeft dat geen naam te hebben, want Gods beloften gelden levenslang. Over die beloften gaat de tweede druk van dit boekje. Net als de eerste druk trouwens, want er is nauwelijks iets gewijzigd. Er is wel iets bijgekomen.

Voor het gebruik van dit boekje op een gesprekskring, JV-avond of gemeenteavond voor jong en ouder zijn intussen de volgende hulpmiddelen beschikbaar:

- Een PowerPoint-presentatie
- Gespreksvragen
- Een handleiding voor het gesprek op een kring

Eén en ander is te downloaden via www.HGJB.nl/watermerk en www.jesvoorjou.nl bij de informatie over *Watermerk*.

Bergschenhoek, april 2011

Ds. Wim Markus

w.markus@filtnet.nl

Twee vragen vooraf

1. Probeer, voor je dit boekje gaat lezen, hieronder kort op te schrijven wat de doop voor jou betekent en kijk aan het einde van het boekje of er in jouw mening iets veranderd is.

Mijn doop betekent voor mij...

---

2. Wat is voor jou belangrijker: het moment van je doop als kind, of het moment van je belijdenis toen je zelf 'ja' tegen God zei?

(Als je nog geen belijdenis gedaan hebt, lees dan deze vraag als: wat lijkt jou belangrijker...?)

Ben je gedoopt toen je al een tiener was, nadat je belijdenis deed, maak er dan maar van: wat was voor jou belangrijker, je belijdenis of je doop?)

Ga aan het einde van het boekje na of jouw mening bij deze vraag nog veranderd is.

I. ONVOORWAARDELIJKE BELOFTEN

Kennismaking

In dit boekje over jouw en mijn doop wil ik graag met je in gesprek gaan. We kennen elkaar (waarschijnlijk) niet, maar dat hoeft volgens mij niet echt een verhindering te zijn. Lastiger is dat je niets kunt terugzeggen. Nu niet tenminste. Maar je mag beslist reageren. Stuur maar een mail met jouw opmerkingen. Dan ga ik zoeken naar antwoorden. Tot die tijd verzijn ik jouw mogelijke vragen zelf. En ook jouw reacties op mijn antwoorden.

Maar laat ik eerst iets over mijzelf vertellen. Ruim 65 jaar geleden werd ik gedoopt in de mooie St. Janskerk in Utrecht. Om precies te zijn: op zondag 5 mei 1946. Ik hoor dus bij wat heet de babyboomers. Mijn doopkaart zelf is trouwens ook nog een keer gedoopt. Jarenlang lag hij in een simpel geldkistje met wat muntgeld uit Duitsland en Oostenrijk, toen ze daar nog geen euro's hadden. En wij trouwens ook niet.

Van 1985-1991 woonden we in de mooie pastorie bij de mooie hervormde kerk in Broek op Langedijk. Een dorp boven Alkmaar, mocht je dat niet weten. In die jaren werd er tijdens een kerkdienst een keer bij ons ingebroken. Weg geldkistje. Drie maanden later belde de brandweer. Ze waren aan het duiken geweest in het meer van het Geestmerambacht. Een meter of vier, vijf diep. Of wij een groenachtig geldkistje kwijt waren? Er zat een briefje in waarop stond dat een zekere Willem Markus ooit gedoopt was. 'Zo heet u toch?' 'Ja, nog steeds.' Over 'watermerk' gesproken...

Sinds die dubbele doopgeschiedenis ben ik mijn doopdatum in elk geval nooit vergeten. Bevrijdingsdag 1946. (Kijk eens naar jouw doopdatum. Misschien heb je ook wel een heel mooie...)

Betekenisgroei

Om eerlijk te zijn: mooie datum of geen mooie datum, tientallen jaren heeft de doop voor mij niet veel betekend. Toen onze kinderen gedoopt werden, veranderde dat een beetje. Toen ik zelf als dominee kinderen mocht dopen nog een beetje meer (ik was toen al 39, voor die tijd heb ik lesgegeven als wiskundeleraar). Daarna is de betekenisgroei erin gebleven. Vanwege die brandweer en die mooie datum ging ik steeds meer beseffen hoe wonderlijk dat was: bevrijdingsdag als je nog geen drie weken oud bent. Ik ben namelijk op 14 april geboren. Toen heeft de Here God dus al laten zeggen dat ik wat Hem betreft levenslang bevrijd ben van al mijn zonden en gerekend word als een aangenomen kind van Hem. Moet je nagaan, dat is wat! God laat zeggen en zien door je doop dat Hij al je zonden al vergeven heeft, terwijl je ze nog moet doen. Wel eens meegemaakt dat iemand anders zoiets zegt? Je ouders of je leraar op school? Nee dus. Geen mens die zo'n risico durft nemen. Maar God is geen mens. Hij weet dat alleen zulke onvoorwaardelijke vergeving ons redden kan. Juist de kinderdoop onderstreept dit.

**Moet je nagaan, dat is wat:
God laat zeggen en door je doop laat Hij zien
dat Hij al je zonden al vergeven heeft,
terwijl je ze nog moet doen.**

Met dat 'risico' bedoel ik het risico van misbruik. Dat mensen zeggen: 'Dat is mooi makkelijk! Kan ik gewoon mijn gang gaan. Alles is toch al vergeven...' Ja, zo lijkt het. Maar dan heb je Gods onvoorwaardelijke liefde en de prijs daarvoor nog niet goed begrepen.

Criminele pad

Misschien ken je het verhaal van die twee jongens. Samen op het criminele pad. Allebei veroordeeld. De ene jongen heeft een rijke vader, die de straf voor zijn zoon afkoopt. De moeder van de andere jongen wil dat ook graag en verhuurt zich aan een steengroeve om gruis te rapen. Elke avond bloeden haar handen. Eindelijk heeft zij de losprijs bij elkaar. Ook haar zoon komt vrij. Twee weken later ontmoeten de jongens elkaar weer. Zegt de een: 'Zullen we ons oude "werk" weer oppakken?' 'Nee,' zegt de ander, 'dat kan ik niet meer. Mijn vrijheid heeft het bloed van mijn moeder gekost.' Begrijp je? Onze levenslange bevrijding van zonden heeft het bloed van Jezus gekost. Dat ga je toch niet misbruiken?

Probeer het vanaf de eerste bladzijden van dit boekje te onthouden: voor wij konden zondigen komt God al met vergeving. Zo sterk is Gods belofte die door jouw en mijn doop is onderstreept! Daar kwam geen enkele tegenprestatie van ons bij kijken. Want zeg nu zelf: wat kan een kind van twee weken? Ik kon niet geloven. Ik kon geen 'ja' zeggen (en gelukkig ook geen 'nee' zeggen trouwens), ik kon helemaal niets. Nou ja, huilen en honger hebben. En toch beloofde God mij toen al de mooiste dingen en liet Hij ook zien dat Hij het echt meent: levenslang vergeving en daarna eeuwig leven bij Hem in Huis.

Onvoorwaardelijke beloften

Zulke beloften zijn wat je noemt: onvoorwaardelijk. God veronderstelde niets goeds bij mij. Ik bedoel 'goed' in de

zin van dat ik door mijn eigen doen en laten iets van de hemel zou kunnen verdienen. Natuurlijk weet de Here God nog beter dan jij en ik hoe waardevol en mooi we zijn als mensen, die Hij bedacht en ook gewild heeft. Maar daar gaat het nu niet over.

God wist al vanaf het moment dat ik als eicelletje samen met een zaadcelletje begon te groeien, dat Hij van mij geen volmaaktheid hoefde te verwachten. Erger nog: Hij wist al dat er geen dag in mijn leven voorbij zou gaan zonder zonde en foute gedachten.

Als jij zestien bent heb je al 16 x 365 van zulke dagen gehad. Ik al veel meer. En toch liet God vóór al die dagen begonnen reeds tegen mij zeggen, en door het water van de doop aan mij voelen: 'Ik zal al jouw zonden blijven vergeven. Ik heb dat al gedaan door het offer van mijn Zoon.' Daar zou je toch tranen van in je ogen krijgen, tranen van verwondering en blijdschap? Of niet soms?

Ook zonder doop?

En als je nou niet gedoopt bent? vraag jij misschien. Daar zal ik nog iets over moeten schrijven. Want dat is een goeie vraag. Nu alleen dit: je mag zulke mooie dingen van God ook weten en geloven zonder dat je gedoopt bent. God heeft de doop niet nodig om zijn beloften onvoorwaardelijk te laten zijn. Als een kindje van gelovige ouders heel jong sterft, zonder dat het gedoopt kon worden, hoef je niet bang te zijn dat het daarom verloren is. Nog eens: de Here God heeft de doop niet nodig om ons te behouden. De doop wordt aan ons als een soort extra gegeven om te durven geloven dat we behouden zijn, ook als je bij jezelf geen geloof meer vinden kunt.

**Beschouw je doop daarom als jouw Eerste Hulp
Bij Ongeloof. Dat doe ik ook.**